

T.C.

STANBUL

BÖLGE DARE MAHKEMESİ

DÖRDÜNCÜ VERGİ DAVA DA RES

ESAS NO :

KARAR NO :

ST NAF BA VURUSUNDA

BULUNAN (DAVALI) :

VEKİL :

KARŞI TARAF (DAVACI) :

STEMİN ÖZETİ : Davacı adına, kanuni temsilci sıfatıyla, takdir komisyonu kararlarına istinaden re'sen tarh edilen 2011/1, 2, 3, 4 dönemleri vergi ziyai cezalı katma değer vergilerine karşı açılan davanın; eksik incelemeye dayalı olarak takdir edilen matrah üzerinden tarh edilip kanuni temsilci sıfatıyla davacıya tebliğ edilen vergi ziyai cezalı katma değer vergilerinde hukuka uygunluk bulunmadığı gerekçesiyle kabulüne karar veren İstanbul Vergi Mahkemesi'nin tarih ve E:..., K:.... sayılı kararının davalı idare tarafından istinaf yoluyla kaldırılması ve davanın reddine karar verilmesi istemiyle istinaf ba vurusunda bulunmaktadır.

SAVUNMANIN ÖZETİ : istinaf ba vurusunun reddi gerektiği savunulmaktadır.

TÜRK MİLLET ADINA

Karar veren İstanbul Bölge Daire Mahkemesi Dördüncü Vergi Dava Dairesi'nce; dava dosyası incelenerek davalı idarece yapılan istinaf ba vurusu hakkında ikinin gereği görüldü:

2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun "istinaf" başlıklı 45. maddesinin 1.fıkrasında; idare ve vergi mahkemelerinin kararlarına karşı, başka kanunlarda aksine hüküm bulursa dahi, mahkemenin bulunduğu yargı çevresindeki bölge idare mahkemesine başvurulabileceği; 3. fıkrasında, bölge idare mahkemesinin, yaptığı inceleme sonunda ilk derece mahkemesi kararının hukuka uygun bulursa istinaf ba vurusunun reddine karar vereceği, karardaki maddi yanlışlıkların düzeltilmesi mümkünse gerekli düzeltmeyi yaparak aynı kararı vereceği; 4.fıkrasında, bölge idare mahkemesinin, ilk derece mahkemesi kararını hukuka uygun bulmadığı takdirde istinaf ba vurusunun kabulü ile ilk derece mahkemesi kararının kaldırılmasına karar vereceği, bu halde bölge idare mahkemesinin ikinin esası hakkında yeniden bir karar vereceği; 6.fıkrasında ise, bölge idare mahkemelerinin 46.maddeye göre temyize açık olmayan kararları kesindir hükümleri yer almaktadır.

213 sayılı Vergi Usul Kanununun 30. maddesinde; re'sen vergi tarhı, vergi matrahının tamamen veya kısmen defter, kayıt ve belgelere veya kanuni ölçülere dayanılarak tespitine imkan bulunmayan hallerde takdir komisyonları tarafından takdir edilen veya vergi incelemesi yapmaya yetkili olanlarca düzenlenmiş vergi inceleme raporlarında belirtilen matrah veya matrah kısmı üzerinden vergi tarh olunması ekinde tanımlanmış, maddenin alt bendinde, tutulması zorunlu olan defterlerin ve verilen beyanların gerçeği yansıtmadığına dair delil bulunması hali re'sen takdir nedeni olarak kabul edilmiştir. Aynı Kanun'un 31/8.maddesinde takdir komisyonu kararlarında takdirin müstenidatı ve takdir hakkında izahatın bulunması gerektiği kurala bağlanmıştır olup, 75. maddesinde ise; takdir komisyonlarının görevlerini yaparken bu Kanunda yazılı inceleme yetkisine haiz oldukları düzenlenmiştir, 134.maddesinde de; vergi incelemesinden maksadın ödenmesi gereken vergilerin doğruluğunu araştırmak, tespit etmek ve sağlamak olduğu düzenlenmiştir.

Aynı Kanun'un 114. maddesinde; vergi alacağının doğduğu takvim yılını takip eden yılın başından başlayarak beş yıl içinde tarh ve mükellefe tebliğ edilmeyen vergilerin zaman aşımına uğrayacağı, bu kadar ki vergi dairesince matrah takdiri için takdir komisyonuna başvurulmasının zaman aşımını durduracağı, duran zaman aşımının mezkur komisyon

T.C.

STANBUL

BÖLGE DARE MAHKEMESİ

DÖRDÜNCÜ VERGİ DAVA DA RES

ESAS NO :

KARAR NO :

kararının vergi dairesine tevdiini takip eden günden itibaren i lemeye devam edece i hükme ba lanmı olup, zaman a ımının sadece takdir komisyonuna ba vurmakla duraca ı anla ılmaktadır.

Ancak, zaman a ımı süresinin takdir komisyonuna ba vurulması nedeniyle durması için olayda gerçek bir re'sen takdir nedeninin saptanmı olması, di er bir deyi le salt zaman a ımını durdurmak amacıyla olayın gerçekte var olmayan bir re'sen takdir nedenine dayandırılmamı olması arttır.

Dosyanın incelenmesinden, bir ba ka mükellef hakkında vergi incelemesi yapan vergi müfetti inin yazısına istinaden davacının 06/12/2016 tarihinde takdir komisyonuna sevk edildi i, zaman a ımı süresinin dolmasından sonra vergi müfetti inin yazısı **ekinde** yeralan kar ıt inceleme tutana ında belirtilen tutarın takdir komisyonunca re'sen yapılacak matrah takdiri i lemleri sırasında veri olarak gözönünde bulundurulmasının istenilmesi üzerine, sevk i leminin gerçekte tirildi i takdir komisyonunca belirlenen matrahlar üzerinden davacı adına re'sen tarhiyat yapılarak vergi ziyai cezasının kesildi i anla ılmaktadır.

Olayda; vergi müfetti inin yazısına istinaden davacının 06/12/2016 tarihinde takdir komisyonuna sevk edildi i, incelemenin zaman a ımlı oldu u dikkate alındı ında, yapılan sevk i leminin asıl amacının zaman a ımını kesmek oldu u, takdir komisyonuna sevkten sonra takdir komisyonunca da kendisine verilen yetkiye ra men her hangi bir inceleme yapılmadı ı, incelemenin yine vergi inceleme elemanınca yapılan inceleme sırasında düzenlenen kar ıt inceleme tutana ında belirtilen miktarın takdir donesi olarak alınarak takdir komisyonunca matrah takdir edildi i, bu kapsamda, takdir komisyonunca matrahın belirlenmesi esnasında bir katkının sa lanmadı ı, dolayısıyla da bulunan matrah farkının takdir komisyonu marifetiyle de il inceleme elemanınca yapıldı ının kabulü gerekece inden, bu takdire sevk i leminin 213 sayılı Vergi Usul Kanunu'nun 114. maddesinde belirtilen zaman a ımı süresini durdurma olana ımının kabulüne imkan bulunmamaktadır.

Bu durumda, davacı hakkında uyu mazlık konusu husus ile ilgili olarak yetkili komisyonca inceleme yapılmadan zaman a ımı süresinin dolmasından sonra vergi inceleme elemanınca ba ka bir mükellef hakkında yapılan inceleme sırasında tutulan kar ıt inceleme tutana ımında yer alan doneler dikkate alınarak takdir komisyonunca belirlenen matrahlar üzerinden yapılan cezalı katma de er vergisi tarhiyatlarında hukuka uyarlık görülmemi tir.

Açıklanan nedenlerle, stanbul Vergi Mahkemesi'nin tarih ve E:....., K:..... sayılı kararında Yasada sayılan kaldırma nedenlerinin bulunmadı ı anla ıldı ından ve istinaf ba vuru dilekçesinde ileri sürülen iddialar da söz konusu kararın kaldırılmasını sa layacak nitelikte görülmedi inden istinaf ba vurusunun yukarıda belirtilen gerekçe ile reddine,.... kararın taraflara tebli i için dosyanın Mahkemesine gönderilmesine, dava konusu tutar 2577 sayılı dari Yargılama Usulü Kanunu'nun 46/b.maddesinde düzenlenen parasal sınırı a madı ından, aynı Kanununun 45/6. maddesi uyarınca kesin olarak, 31/10/2018 tarihinde oybirli iyle karar verildi.

Ba kan

Üye

Üye